

Lacrimi si tristete in loc de zambet si fericire

joi, 27 octombrie 2011

{xtypo_quote}Cine nu _i-ar dori o tinerece f r b trânece _i o viac f r de moarte?
{/xtypo_quote}

Din p cate, acest lucru se întâmpl numai în basmele pe care ni le citeau cândva p rincii sau bunicii înainte de culcare. Îns , în viaca real , odat cu trecerea anilor timpul î_i pune amprenta pe fiecare dintre noi. Sunt sigur c fiecare dintre dumneavoastr v iubici bunicii. Sunt sigur c le simcici lipsa când pleac în alte c ri sau când v p r se pentru totdeauna. Sunt la fel de sigur c la un moment dat fiecare dintre noi a avut nevoie de un sfat _i a apelat la sfatul bunicilor, a oamenilor trecuci prin viac , a oamenilor _tiutori de multe lucruri. Sunt sigur c v-aci gândit m car o dat cum o s fie viaca voastr când veci îmb trâni. Cu siguranc fiecare dintre dumneavoastr v imaginaci în pragul b trânecii lâng copii, nepoc de ce nu chiar lâng str nepoci. Dar, oare v-aci gândit vreodat c oricare dintre bunicii no_tri ar putea fi în locul unura dintre b trânii abandonaci? V-aci gândit vreodat cum e viaca acestor b trâni abandonaci de propriile familii, care tr iesc din mila vecinilor, f r lumin , f r c ldura iarna, murind de frig în propriile gospod rii sau pe str zi. În cele mai nefericite cazuri ace_tia r mân f r gospod rii pentru ca le sunt furate chiar de proprii copii, nepoci sau fraci.

Aproape zilnic mi se întâmpl s v d b trâni abandonaci, plângând de durere _i implorând s fie ajutaci cel pucin cu un b nuc pentru buc cic de pâine. Poate c _i vou vi s-a întâmplat s v întâlnci cu un caz asem nator. Dac pân acum n-aci avut ocazia s v confruntaci cu a_a ceva, oricând o puteci face, dac nu în Cara_ova atunci în municipiul Re_ica, în Arad, Timi_oara, Foc_ani sau Constanca. Oriunde puteci întâlnci asemenea b trâni. Din p cate, asta-i România din zilele noastre, cu oameni petrec reci care arunc zilnic bani prin discoteci, baruri sau cluburi, dar când vine vorba s ajute un b trân, în loc s -i întind o mân de ajutor, mai bine trec pe lâng el f r sa-l observe. Oare nu v-aci gândit c acei b trâni sigur nu _i-au dorit niciodat s ajung în asemenea situatie, s tr iasc astfel nu pentru c a_a vor, ci fiindc a_a s-a întâmplat. Se poate face ceva pentru ace_ti oameni, dar de câte ori este atins acest subiect de atâtea ori este evitat. Din nefericire, mereu se g se_te cineva s -i condamne c au ajuns în asemenea situatie f r s le fi cunoscut povestea, întotdeauna se g se_te cineva s -i înjure f r s -i dea seama c sunt doar ni_te fiince nevinovate puse în faca unei grele încerc ri ale viecii. Oamenii trec pe lâng ei f r s -i observe. Se sup r când b trânii î_i ce drepturile sau medicamentele sub forma unor rețete pentru c statul nu le ofer bani cu care s -i poat pl ti acele medicamente. Se sup r c trebuie s a_tepte un minut în plus la semafor ca un b trân s poat tranversa strada.

Cu câciva ani în urm , marele poet Octavian Paler scria în versurile uneia dintre poezile sale c „avem cl diri mari, dar suflète mici, autostr zi largi, dar minci înguste”. Azi, din p cate, versurile poetului definesc perfect românul din ziua de azi. Imposibil de crezut, dar adev rat.

Noi putem s ne schimb m, s nu l s m aceste versuri s ajung într-o zi s ne defineasc _i pe noi croacii din România. Noi îi putem ajuta pe acei b trâni dac nu cu altceva, atunci m car cu o vorb bun . Cu siguranc c mulci dintre voi veci spune „S se duc la azil!” _i problema este rezolvat , dar nu au unde, fiindc azilele sunt pline. Nu uitaci c mâine, poimâine _i noi vom îmb trâni, _i poate, cine _tie, _i pe noi ne a_teapt aceea _i soart _i la rîndul nostru poate vom cere _i noi ajutor _i nu îl vom primi. Sper c de acum înainte când va fi vorba de un scop caritabil pentru a ajutarea unor b trâni s nu se mai închid ochii _i s se treac peste acest lucru, iar subiectul s r mân neinteresant _i ve_nic evitat, cum de altfel a fost _i pân acum.

Beul Bianca Mihaela